

Posudek diplomové práce

Diplomand:	Lucie Moučková
Studijní obor:	španělština
Téma práce:	Poetika Álvara Mutise (<i>Reseña de los Hospitales de Ultramar</i>)
Rozsah:	55 str. + 19 str. příloha (překlad analyzovaných básnických textů)
Vedoucí:	Prof. PhDr. Anna Housková, CSc.
Oponent:	Doc. PhDr. Hedvika Vydrová
Datum obhajoby:	26. 5. 2010

Je potěšitelné, že se dílo kolumbijského básníka a prozaika Álvara Mutise v krátké době znovu objevuje jako téma diplomové práce pražské hispanistiky a že naši studenti mu razí cestu do českého kulturního povědomí.

Námětem práce Lucie Moučkové je jedna z prvních Mutisových básnických knih (1955). Byť jde o dílo rané a rozsahem nevelké, představuje již ucelený koncept autorovy svébytné poetiky, které se později dostane označení „estetika zmaru“. Autorka tak zvolila klíčové dílo, které jí umožnilo postihnout některé stěžejní rysy Mutisova prožitku světa a specifického narativně-lyrického způsobu jeho vyjádření.

V první kapitole stručně, ale výstižně zařadila tvorbu Álvara Mutise do souvislostí světové, latinskoamerické a kolumbijské literatury a pokusila se postihnout podstatné rysy celého Mutisova díla – básnického i výpravného. Jako jistý svorník jeho soudržnosti a kontinuity vidí – a myslím, že oprávněně – postavu Maqrolla Námořníka, které věnuje již v této úvodní části patřičnou pozornost.

Následující část – „Poetika Álvara Mutise“ – je méně jednoznačná. Nesporně přesvědčivý je rozbor tematologický – čas, zpřítomnění minulosti vzpomínkou, dětství, tropy, cesta, pouť, touha, smrt, ubohost lidské existence, město a příroda a zejména kontrast chaosu a řádu. Naproti tomu úvahy o rytmu, verši a větě, básni a próze atd. vykazují jistou pojmovou nevyjasněnost či nejistotu. Studentka se zde opírá o Pazův esej *El arco y la lira*, což je na místě, protože jde o dílo Mutisově poetice blízké (navíc O. Paz se Mutisovu dílu kriticky věnoval, jak je i z práce zřejmé). Ale zdá se mi, že pro plné docenění Pazova originálního pojetí rytmu by se diplomandka potřebovala opřít o nějakou základní teoretickou práci o povaze verše. Pak by se jí vyjevilo v jiném světle Pazovo tvrzení o větě jako základu rytmu (str. 20). Paz, když mluví o rytmických větách, má na mysli segmenty nikoli syntaktické, ale veršové – ostatně sama autorka na str. 19 ho právě v tomto smyslu cituje (pozn. 36). Z této nejasnosti pak plynou i protimluvy jako „verše v próze“ (str. 19 dole, str. 29), nejasné vymezení volného verše (právě ve vztahu k próze), přecenění estetických kvalit volného verše a zpochybnění významové hodnoty pravidelného metrického verše (str. 19, 20, 45). Nesrozumitelný je v tomto ohledu odkaz na C. Hernándezovou (poslední odstavec podkapitoly 3.1.3 na str. 20). Že nejde jen o problém formulační, dokládají některé studentčiny vlastní překlady v příloze (např. báseň „Moirologhia“, kde grafické členění českého textu neodpovídá rytmické segmentaci originálu). K tomuto problému je možné se vrátit při obhajobě.

Za velice zdařilé pokládám obě následující kapitoly – rozbor „zámořských nemocnic“ a úvahy o estetice ošklivosti a dekadenci, o smyslu úpadku, rozkladu, slabosti, nemoci a smrti jako cesty k očistě v přírodním koloběhu. Chtěla bych ocenit nejen studentčinu analytickou preciznost a schopnost pracovat se sekundární literaturou, ale také nespornou čtenářskou statečnost, s níž zdolává těžký a tíživý text.

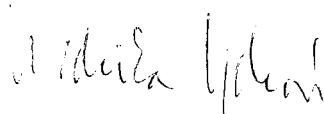
Práce má velice dobrou formulační úroveň (kterou zásadně nesnižují ani některé anakoluty (str. 36, 2. odst.: „výsměch a ironizování lidského údělu“) nebo chyby v interpunkci. Také české překlady Mutisových textů dokládají jazykovou nápaditost a bylo by dobré, aby studentka zvažila jejich možné publikování (po určité revizi).

Poznámky k Bibliografii: Asi by bylo vhodné vydělit zvlášť primární literaturu. Dále je opakovaně chybně uváděno jméno významného brněnského znalce francouzské literatury (Fryčera místo Fryčer). V soupisu prací o Mutisovi překvapivě chybí diplomní práce Šárky Pichrtové „Narativní poetika románu *La nieve del almirante* Alvara Mutise“ (2006).

Závěrem bych ještě chtěla zmínit dva problémy, a to skladbu práce a její rozsah. Bibliografie by asi měla práci uzavírat, tzn. všechny souhrny by jí měly předcházet. Ale to je celkem podružné. Naproti tomu určité otázky vzbuzuje rozsah vlastní práce (55 stran; je však možné, že se autorka znevýhodnila nedodržením tzv. normostran) a připojená překladová příloha.

Autorka na str. 5 deklaruje, že překlad je důležitou součástí práce. Osobně bych proti zahrnutí překladu (zvláště takto ojedinělého) do vlastního textu diplomové práce (včetně započítání jeho rozsahu) nic nenamítala. Ale pak měla být tato příloha přesněji vymezena (např. nějakým krátkým popisem jejího obsahu, soupisem názvů básní ap.) a mělo se na její význam poukázat i v závěru a ve všech souhrnech práce. A hlavně: český text měl být doplněn originálem (a to i v případě, že by šlo o „pouhou“ přílohu). Bez původního textu ztrácí český překlad výpovědní hodnotu o odborné úrovni práce. Kromě toho měl být text úplný (v českém překladu chybí úvodní tři citáty, které jsou součástí celého díla a podílejí se na utváření jeho smyslu).

Práce Lucie Moučkové odpovídá požadavkům kladeným na diplomové práce a doporučuji ji k obhajobě.

Praha 19. 5. 2010

Doc. PhDr. Hedvika Vydrová